

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 1 октомври 2019 г.
(OR. en)

12418/19

EF 279
ECOFIN 820
CRIMORG 128
DROIPEN 142

БЕЛЕЖКА

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Комитета на постоянните представители/Съвета
Относно:	Неофициален документ на Комисията за основните елементи на прецизирана методика за определяне на високорискови трети държави по силата на Директива (ЕС) 2015/849

Приложено се изпраща на делегациите посоченият по-горе неофициален документ на Комисията с оглед на заседанието на Съвета (ECOFIN) на 10 октомври.

Неофициален документ

за основните елементи на прецизирана методика за определяне на високорискови трети държави по силата на Директива (ЕС) 2015/849

Съгласно Директивата относно борбата с изпирането на пари Комисията има правно задължение да определи високорисковите трети държави, които имат стратегически слабости в националната си уредба за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, за да се гарантира, че мерките за комплексна проверка се прилагат от задължените субекти при сделки или делови отношения с тези трети държави. Петата директива относно борбата с изпирането на пари, приета от Европейския парламент и Съвета през юли 2018 г., допълнително укрепи критериите за определяне на високорискови трети държави, които надхвърлят критериите на Специалната група за финансови действия (FATF), по-специално по отношение на информацията за действителния собственик.

Вследствие на възражението на Съвета от 7 март 2019 г. към делегирания регламент за определяне на високорискови трети държави, приет от Комисията на 13 февруари 2019 г., и резолюцията на Европейския парламент¹ от 14 март 2019 г., Комисията работи в рамките на горепосочената правна рамка, за да отговори на опасенията, изразени от Съвета по отношение на прозрачността на процеса и необходимостта от стимулиране на трети държави и зачитане на тяхното право на изслушване. Комисията работи и с Европейския парламент, което подчертава значимостта на автономния процес на ЕС на изготвяне на списъци.

Основните нови елементи на прецизираната методика за определяне на високорискови трети държави се отнасят до: i) взаимодействието между процеса на ЕС и FATF на изготвяне на списъци; ii) засилен ангажимент с трети държави; и iii) активизиране на консултациите с експерти от държавите членки.

¹<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P8-TA-2019-0216&format=XML&language=EN>

i) Що се отнася до **взаимодействието между ЕС и Специалната група за финансови действия (FATF)**, третите държави, включени в списъците на Специалната група за финансови действия, по принцип ще бъдат включени и в списъците на ЕС. За държавите, които са извадени от списъците на Специалната група за финансови действия, Комисията ще направи оценка на това дали планове за действие на FATF за заличаване са достатъчно изчерпателни и с оглед на заличаване от страна на ЕС. Само когато е необходимо, специфични изисквания на ЕС ще „допълват“ съществуващия план за действие на FATF, като се позовават на допълнителни специфични условия на ЕС, напр. равнището на заплахата, което дадена трета държава точно представлява за ЕС, или изискванията за прозрачност на действителния собственик. В случай че трети държави, които могат да представляват риск и (все още) не са обект на процедурата на FATF, следва да бъдат посочени от Комисията/държавите членки в рамките на FATF, преди да се обмисли включване в автономен списък на ЕС.

ii) По отношение на **ангажимента с трети държави** следва да се предприеме поетапен подход: 1) консултации с тях относно предварителните констатации, 2) изготвяне на специфични за всяка държава „критерии на ЕС“, за да се отговори на опасенията на всяка държава (определени въз основа на предварителните констатации) във връзка с критериите, определени в Директивата относно борбата с изпирането на пари, 3) стремеж към осигуряване на ангажимент от трети държави за изпълнение на конкретни коригиращи мерки, преди да бъде разгледано включване в списък. На третите държави ще бъде предоставен срок от 12 месеца, за да отговорят на опасенията. Включване в списък ще се извършва само ако държавата не изпълни изцяло критериите/ангажиментите и едва тогава опасенията ще бъдат разглеждани като стратегически слабости по смисъла на Директивата относно борбата с изпирането на пари. В случай че юрисдикциите не желаят да сътрудничат (т.е. откажат да изразят ангажимент) или не успеят да изпълнят критериите в рамките на договорения срок, Комисията ще пристъпи към включване в списък. В случай че съществува изключително високо равнище на риска, което трябва да бъде намалено, Комисията ще си запази още възможността да пристъпи незабавно към официално установяване на стратегическите слабости въз основа на Директивата относно борбата с изпирането на пари, а оттам и към включване в списък.

iii) **С експерти от държавите членки ще се провеждат на всеки етап от процеса консултации**, свързани с оценките на уредбата на трети държави, установяването на мерки за намаляване на риска, прилагането от трети държави на „критериите на ЕС“ и изготвянето на делегирания регламент. Консултациите ще включват конкретни компетентни органи на държавите членки (правоприлагащи органи, служби за разузнаване, звена за финансово разузнаване (ЗФР)).